

تقدیمی بر برخی از سیاست‌های اجرا شده در رابطه با ویروس کرونا در ایالات متحده آمریکا

نوشته: جفری میرن و ارین پارتین

سیاست دولت و همه‌گیری ویروس کووید-۱۹ⁱ

نوشته: جفری میرنⁱⁱ و ارین پارتینⁱⁱⁱ

توجه: این نوشتار نقدی بر برخی از سیاست‌های اجرا شده در رابطه با ویروس کرونا در ایالات متحده آمریکا و توجه بیشتر به پیامدهای این سیاست‌ها می‌باشد.

- دولت‌ها در واکنش به همه‌گیری ویروس کووید-۱۹ چه اقداماتی، در صورت امکان، باید انجام دهند؟

کنترل و مهار بیماری‌های عفونی می‌تواند نمونه بارزی از موقعیت‌هایی باشد که در آنها اقدامات غیردولتی پیامدهای مطلوبی برای کل جامعه به ارمغان نمی‌آورد. در حالی که افراد به‌طور حتم برای پرهیز از بیمار شدن انگیزه‌هایی دارند (که به محدودسازی دامنه شیوع بیماری کمک می‌کند)، ممکن است در زمان بیماری بیشتر به هزینه و فایده‌های شخصی رفتن به محل کار یا شرکت در یک گردهمایی بزرگ توجه کنند. به همین منوال، زمانی که کسب و کارها و سایر سازمان‌های غیردولتی برای موافقت با کار در منزل و سایر تدابیر فاصله‌گذاری اجتماعی که ممکن است دامنه شیوع را محدود کند، دلایل صحیح و معتبری دارند؛ آنها لزوماً پاسخگوی سرایت‌های منفی ناشی از باز ماندن و در نتیجه فاصله‌گذاری اجتماعی اندک نخواهند بود.

از این رو، دولت غایب، اشخاص و گروه‌های غیردولتی ممکن است با احتراز از تلاش‌های پرهزینه برای کاستن از انتقال بیماری و با امید به آنکه اقدامات دیگران باعث مهار بیماری شود، از «سواری رایگان بهره‌مند می‌شوند». اما چنانچه اکثریت بازیگران غیردولتی به این شیوه رفتار کنند، بیماری به‌طور گسترده‌ای شیوع خواهد یافت.

بنابراین به نظر می‌رسد که پیامد سیاست‌گذاری مترتب بر این چشم‌انداز آن است که دولت‌ها باید در روند کنترل بیماری دخالت کنند. این امر می‌تواند باعث شود که همگان حال بهتری داشته باشند زیرا اگر اکثریت مردم از سیاست‌های دولت پیروی کنند، منافع حاصل از سلامت عمومی بیش از جبران هزینه‌های این اطاعت خواهد بود.

<https://www.cato.org/blog/government-policy-covid-19-pandemic>ⁱ

Jeffrey Mironⁱⁱ

Erin Partinⁱⁱⁱ

این چشم انداز در خصوص همه‌گیری ویروس کووید-۱۹ یک رکن مهم از واقعیت را در خود دارد. برخی افراد تأثیر منفی اقدامات خود بر دیگران را نادیده می‌گیرند، اقداماتی همچون رفتن به محل کار به‌رغم ابتلا به سرماخوردگی و اِهمال در تزریق آمپول آنفولانزا.

با این حال، این چشم انداز متعارف تمام داستان نیست.

بسیاری از افراد در هنگام ابتلا به بیماری در خانه می‌مانند. بخش قابل توجهی از مردم نیز هر ساله آمپول آنفولانزا را تزریق می‌کنند. بخشی از آن مصلحت شخصی است، اما بخشی نیز به انگیزش و روحیه عمومی مربوط می‌شود. در گستره‌ای وسیع تر، رفتار نوع‌دوستانه همچون کمک به خیریه امری شایع است، از جمله مواردی که در آن منفعت مستقیم برای فرد اهداءکننده یا بسیار ناچیز است یا اصلاً وجود ندارد (کمک‌های بلاعوض مردم آمریکا به قربانیان سونامی). مردم صرفاً مخلوقاتی منفعت طلب نیستند؛ آنها بر حسب عادت برای خیر عمومی همکاری و فعالیت می‌کنند.

و ویروس کووید-۱۹ به خوبی نشان می‌دهد که بازیگران غیردولتی در مواجهه با شیوع یک بیماری، تلاش‌های داوطلبانه و قابل توجهی را برای کنترل آن بیماری انجام می‌دهند. شرکت آمازون به کارکنان خود اعلام کرد که در صورت امکان از خانه کار کنند، اکثر لیگ‌های ورزشی در آمریکا فعالیت‌های خود را به تعویق انداخته‌اند، دانشگاه‌ها دانشجویان را به خانه‌ها فرستاده و به آموزش آنلاین روی آورده‌اند و فروشگاه‌های مواد غذایی برای کاستن از احتمال سرایت بیماری به افراد آسیب‌پذیر، «ساعات کاری ویژه برای سالمندان» تعیین کرده‌اند.

از این رو، این ادعا که تنها دولت می‌تواند ویروس کووید-۱۹ را مهار کند، یک دلیل پیشینی قانع‌کننده نیست؛ مادامی که دولت اسباب دردسر نشود، واکنش‌های غیردولتی ممکن است در برابر بدترین تأثیرات میانجی‌گری کند. تلاش‌های دولت ممکن است حتی پیامدهای ناگواری به ارمغان آورد، مانند پیامدهایی که محصول وضع شتابزده محدودیتهای مسافرتی در [آمریکا](#) و [سایر کشورها](#) بود.

با این حال، چه می‌شود اگر برخی از اقدامات دولت بهتر از اقدامات صرفاً غیردولتی بتواند سرعت شیوع یک بیماری عفونی را آهسته کند. آیا این بدان معناست که دولت‌ها باید دست به اقدام زنند؟

نه لزوماً. منافع حاصل از این مداخله تنها یک طرف معادله هستند؛ تصمیمات در حوزه سیاست‌گذاری باید با طرح این پرسش همراه باشد که آیا این مداخله‌ها هزینه‌هایی بیش از فواید آن دارند یا خیر. یعنی اینکه آیا ممکن است درمان زیان‌آورتر از بیماری باشد؟

مداخله‌های انجام شده یا موردنظر برای مقابله با ویروس کووید-۱۹ احتمالاً تاکنون طیف گسترده‌ای از هزینه‌ها را دربرداشت. [تعطیلی اجباری صنایع غیرضروری](#) از سوی دولت، قرنطینه تمام شهرها یا ایالت‌ها،

محدودیت‌های مسافرتی و مرزی، و سایر دستورها برای فاصله‌گذاری اجتماعی احتمالاً تأثیر منفی و بزرگی بر فعالیت اقتصادی خواهد داشت؛ [برآوردهای](#) اخیر نشان می‌دهد که تنها در سه ماهه دوم سال ۲۰۲۰ تولید ناخالص داخلی آمریکا ۲۴ درصد کاهش خواهد یافت (در بدترین سه ماهه [رکود بزرگ مالی](#)، میزان کاهش تولید ناخالص داخلی ۸.۴ درصد بود).

تعطیلی مدارس روند یادگیری را کاهش می‌دهد، با برنامه کاری والدین تداخل پیدا می‌کند و خوراک دانش‌آموزانی را که به وعده‌های غذایی مدارس متکی بودند، قطع می‌کند. طرح‌های نجات مالی فرصت‌های بزرگی برای سرمایه‌داری متخاصم^۷ (سرمایه‌داری سالارمحور یا متخاصم: سرمایه‌داری متخاصم یک سیستم اقتصادی است که در آن مشاغل نه به عنوان یک نتیجه از ریسک، بلکه به عنوان بازده پول از طریق ارتباط میان طبقه تجاری و طبقه سیاسی جمع می‌شوند. این امر اغلب با استفاده از قدرت دولتی به جای رقابت در مدیریت مجوزها، کمک‌های مالی دولت، معافیت مالیاتی یا سایر اشکال مداخلات دولت انجام می‌شود) ایجاد می‌کند. به همین نحو، برنامه‌های محرک مالی شامل کمک‌ها به [صنایع کلیدی](#) است که ارتباط اندکی با بحث محافظت در برابر ویروس دارند و همچنین به دستاویزی برای وضع سیاست‌های زیانباری تبدیل می‌شوند که در شرایطی متفاوت هرگز تصویب نمی‌شدند، سیاست‌هایی همچون [پرداخت تضمینی مرخصی استعلاجی](#)، و [طرح‌های نجات مالی برای صنعت هتلداری و مهمان‌یاری](#). بخش اعظمی از سرمایه‌داری متخاصم با توقف شیوع ویروس به پایان نمی‌رسد. سوبسیدهای امروزی برای تولید [پارچه‌های موهر](#) و [سایر محصولات کشاورزی](#) مواردی از این دست هستند.

ورای مخاطره یک رکود هولناک از سرمایه‌داری متخاصم گسترش یافته، بدهی‌های دولتی قابل توجه، و سایر خسارت‌های بلندمدت به فعالیت اقتصادی، برخی از تدابیر برای مقابله با ویروس کرونا به دغدغه‌های معمول در حوزه آزادی‌های مدنی و حاکمیت قانون فرصتی نمی‌گذارند. اگر شهرداران، فرمانداران و رؤسای جمهور از اقتدار و اختیار تعطیل کردن کل صنایع، شهرها یا ایالت‌ها، بدون حتی بحث و گفتگو در مجالس قانونگذاری متبوع خود برخوردارند، این مقامات منتخب دیگر از چه اقتدار و اختیاری بی بهره هستند؟

تا به حال، ایالت اوهایو درمانگاه‌های سقط جنین را [تعطیل](#) کرده و مدعی است که این درمانگاه‌ها غیرضروری هستند، و دولت‌های فدرال و ایالتی دستور اعطای مهلت قانونی برای جلوگیری از [قطع صنایع](#) همگانی (آب، برق و تلفن) را می‌دهند و [وام دهندگان رهن](#) و [تأمین‌کنندگان وام دانشجویی](#) را به توقف یا به تعویق انداختن وصول مطالبات خود تشویق می‌کنند. شاید نگران‌کننده‌ترین مورد آن باشد که وزارت دادگستری آمریکا در حال طرح و معرفی [قوانین جدیدی](#) است که بازداشت نامحدود را تحت شرایط اضطراری مجاز می‌کند. واگذاری اختیار و اقتدار به دولت بیش از میزانی که یک فرد ممکن است به بدترین دشمن خود بدهد، کاری خطرناک است.

و در تمام این حوزه ها، سیاست‌های جدید ممکن است رویه‌های نامطلوبی از خود به‌جای گذارند که حتی کمتر از گذشته مداخله‌های قاطع و آتی را به رسمیت می‌شناسند و [در نتیجه] قدرت را متمرکز می‌کنند.

واگذاری ۵۰ میلیارد [دلار] به شرکتهای هواپیمایی اقدامی احمقانه است؛ در عوض اعطای کمک هزینه به خرید یا تولید دستگاه‌های کمک تنفسی را در نظر داشته باشید. در سطح فدرال، ارائه کمک‌های یکجا به ایالت‌ها برای هزینه‌های بهداشت عمومی ممکن است امری مجاز باشد، اما اعطای وام به همگان چطور؟ مسلماً اینطور نیست. صدور فرمان تعطیلی کسب و کارهای خصوصی چطور؟ غیرقابل قبول است.

کمک فدرال برای سرعت بخشیدن به انجام آزمایش کووید-۱۹ ممکن است اقدامی موجه باشد. آزمایش گسترده و سریع از اهمیت برخوردار است، چون به مقامات بهداشت عمومی اجازه می‌دهد تا بر مکان‌یابی و سرعت انتقال این ویروس نظارت کنند، در نتیجه تلاش‌های خود را بر یک شیوه کاملاً هدفمند متمرکز می‌کنند. به ویژه، اگر مقامات بیماران خاص و ناقل این ویروس را شناسایی کنند، می‌توانند این بیماران و افرادی را که با آنان در تماس نزدیک بودند، در قرنطینه نگه دارند، و بدون وضع محدودیت‌های گسترده بر کل جامعه سرعت شیوع بیماری را آهسته کنند.

دغدغه‌ها نسبت به هزینه مداخله‌ها نشان‌دهنده حساب‌های سرانگشتی است که بر طبق آنها این مداخله‌ها ممکن است منطقی باشند. تدابیر آرمانی به‌جای سرهم کردن بدون تأمل موضوع‌های جدید، سیاست‌های کنونی را بکار می‌گیرد که دارای پیشینه‌ای کارآمد و اثربخش هستند.

تدابیر آرمانی اختیاری هستند، نه اجباری. این گونه تدابیر به‌جای آنکه فدرال باشند، محلی یا ایالتی هستند. و تدابیر آرمانی به‌جای تعطیل کردن گسترده کسب و کارها، به‌طور مستقیم به مسائل مهم و حیاتی می‌پردازد. از این منظر، برخی اقدامات دولت احتمالاً عاقلانه هستند، اقداماتی همچون تلاش‌های مقامات بهداشت عمومی ایالتی و محلی برای انجام آزمایش، قرنطینه و جداسازی بیماران مبتلا و افرادی که با این بیماران تماس نزدیک داشتند.

مسلماً لغو مقررات زیان‌آور کنونی کاری آسان است. اما سایر سیاست‌ها سخت و مملو از امکان بالقوه برای افراط و تندروری است، از جمله تعطیلی‌ها، لویج بودجه عظیم سبیل چرب‌کن، و تعلیق تشریفات قضایی متعارف.

شیوع ویروس کووید-۱۹ رویدادی مهم و البته هولناک است. اما هنگامی که جوانب سیاست دولت را بررسی می‌کنیم، این رویداد نباید به بهانه ای برای نادیده انگاری هزینه‌ها به نسبت فایده‌ها تبدیل شود.

نقدی بر برخی از سیاست های اجرا شده در رابطه با ویروس کرونا در ایالات متحده آمریکا

www.Ararc.ir

نشانی: خیابان کریم خان - خیابان ایرانشهر شمالی - خیابان شهید ملکیان - شماره ۲۴

تدبیتی: ۱۵۸۴۷۵۵۶۳۳

تلفن: ۸۸۶۳۹۶۱۸ - ۸۸۶۳۹۶۲

بهار ۱۳۹۹

